

коенъ вуйка Д-ръ И. Беронъ, когато убийците му, човеъчески тѣ изверги, сѫ се мѫчили насиленно да го удушатъ!... Най септи — убийците сполучили да си извършатъ звярската си цѣль. А че дюлгерите не сѫ отишли да убиятъ Д-ра за пари, доказва се отъ това, че той пари нѣмаше и — неджъшне, спорядъ това, и разбойниците не намѣрили въ кассата му повече отъ 17 Наполеона. За удивление впрочемъ е и това, че не се намѣриха търговските тифтери въ кассата на покойнія, дѣто тѣ се джржаха и вардѣха; той имаше тоже и частни негови тифтери, които тоже на се намѣриха. — Кой ги е зель съдѣтъ убирането му?? — убийците ли? вѣроятно не; но — кой ги е зель? неизвѣстно. Ние не щѣмъ да разказвамъ подробно за всичките фази, презъ които преминѫ наследственото изслѣдованіе на недвижимія имотъ на покойнія: ние ще изложимъ окончателното му рѣшеніе. Предъ всичко трѣба да забѣгнемъ, че покойнія бижда се отъ гиѣвъ и умраза къмъ Теохаря движимъ, составить и напечаталъ бѣ въ 1870 год. едно завѣщаніе, потвѣрдено и отъ Ромѫнското Правителство, чрезъ което покойнія опредѣля:

- 1) Кажаща си въ Крайова подарява на той градъ.
- 2) Да се учреди въ самата мопія Скорила единъ Пансіонъ, въ който да се учятъ и възпитаватъ 40 момичета постоянно.
- 3) Тоя пансіонъ да се поддѣржа отъ прихода на мопіята, (состояща отъ 1,000 жлт. Австр.). 4) Ако и колкото останати присосенъ излишектъ: да се раздѣли на 3 части; и — да се отпушатъ и даватъ соразмѣрнитѣ части на Котелъ, Пловдивъ и Едине за поддѣржаніе на училища. — Отъ съдѣржането на това завѣщаніе ясно се види и уразумѣва: „че покойнія Д-ръ И. Беронъ за да може да надвие надъ Теохаря: рѣшилъ се е да завѣщае всичкія си недвижимъ имотъ за Ромѫнія, съ надежда „че Ромѫнското Правителство ще му спомогни за да отхрве мопіята си отъ Теохаря;“ — А дѣто се спомѣнува: „че присоснія излишектъ да се раздѣлѣ на 3 части и да се дава на Котелъ Пловдивъ и Едине:“ — това щѣше да бѣди нѣщо невѣжливо, понеже прихода отъ мопіята 1000 Австр. жлтици ежегодно, не